

Förord

Lars-Erik Larssons *Förklädd gud* har med åren kommit att bli ett av våra mest älskade körverk. Med tanke på den oroliga tid vid vilken verket komponerades, framstår dess aktualitet idag större än någonsin; i tider så uppfyllda av oro, konflikter, krig och omänsklighet. De texter som ligger till grund för verket har, i symbios med ett kommunikativt och tidlöst tonspråk, gjort att verket framstår som en av svensk körmusiks riktigt stora klassiker.

Att föra över orkestermusik till orgel är inte någon företeelse, men inte desto mindre en grannläg uppdrag. Å ena sidan handlar det om att ge ursprung intentionerna rättvisa. Å andra sidan handlar att ta en ny situation, ett nytt instrument förutsättningar på allvar. Det gäller ju mycket som möjligt av verkets fullblutskull tro att man kan kopiera och mångfacetterade klangvärlden till. Denna transkription är ett omtransformera den original till en hanterbar och tvåmanualig orgel. Orgeln ska träffa inte orkesteråtskilliga och presenteras för ett auditorium där många körer att framföra på ett

option av detta slag kan lätt ge intrycket att full av kompromisser. Samtidigt är ordet

”kompromiss” ofta ett ord i konstnärliga sammankopplingar att påpeka att ”kompromissen” med nödvändigtvis omänt, rumsligt passning är inte särde utgör kompromiss utan det och våra musiker och orkester för mitt konstnärliga mot) rummet, med

gar och dynamiska anvisningar. En manualig orgel med pedal finns till registreringarna skulle givetvis ha utformning om arrangemanget vore att ett stort symfoniskt orgelinstrument i Naturligtvis kan dessa anvisningar anpassas efter de instrumentalala förutsättningar som råder vid varje enskilt framförande. Öronen är organistens bästa verktyg (möjligens tillsammans med händer och fötter). Att leva i Lars-Erik Larssons klangvärld och att låta de egna öronen vara smakdomare är naturligtvis avgörande för att registreringar och dynamiska lösningsgraden skall bli så övertygande som möjligt.

Speltekniskt anges i en del fall olika alternativ. Om man väljer att spela de passager som är noterade inom parentes, får man en något mer komplicerad och samtidigt mer fullödig struktur. Vidare anges också några förslag till alternativa lösningar vid några rytmiskt intrikata ställen. På så vis kan man anpassa svårighetsgraden efter vilja och förmåga.

Johannes Landgren
Mölndal 5/6 2011

Preface

Lars-Erik Larsson's *A God Disguised* (*Förklädd gud*) has over the years become one of our most beloved choral works. Considering the troubled period during which the work was composed, its topicality stands out more than ever today in a time rife with unrest, conflicts, wars and inhumanity. The texts that the work is based on, in symbiosis with a communicative and timeless tone language, have made the work one of the really great classics of Swedish choral music.

The transfer of orchestral music to the organ is nothing new, but is nonetheless a delicate task. On one hand it involves doing justice to the original intentions of the composer. On the other hand it is taking seriously a new situation, a new instrument, entirely new conditions. For it is a matter of course as much as possible of the fullness without presuming that one can translate the multifaceted sound world of the organ. This translating must be done without presuming that one can translate and transform *Disguised* into a version for a choir that is used to an instrument. One should push the orchestra a lot, so that the organ can cases the organists had put it in, and then – for some reason – unable to perform this version the organ can be used for multiple performances in contexts with entirely different opportunities. In one of our most beloved choral works there are opportunities to be presented in an arrangement enabling many choirs to perform it in a

version of this kind can easily give the impression of being full of compromises. At the same

time, the word “compromise” has important to point of view. “Compromise” are not idiomatic, but rather a compromise between the artistry and our art. The organist's ears are the best tools here (possibly together with the hands and the feet). To live in Lars-Erik Larsson's sound world and to let one's own ears be the arbiter of taste are, of course, decisive for registration and dynamics solutions to be as convincing as possible. In some cases different alternatives for playing techniques are indicated. If you choose to play the passages that are notated in parentheses, you get a somewhat more complicated and, at the same time, more fully adequate structure. Furthermore, a few suggestions for alternative solutions are also given in some rhythmically intricate places. In this way the level of difficulty can be adapted according to your wishes and ability.

*Johannes Landgren
Mölnadal 5 June 2011*

Förklädd gud/A God Disguised

Förspel/Prelude

Andante tranquillo

Text: Hjalmar Gullberg
Musik: Lars-Erik Larsson, c
Transkription: Johannes Læ'.

Recitation *)

Ej för de starka i världen men de svaga.
 Ej för krigare men bönder, som har plöjt
 sin jordlott utan att klaga,
 spelar en gud på flöjt.
 Det är en grekisk saga ...

I.

Vem spelar på en pipa
 en låt av gryningsluft
 för himmelsk att begripa,
 höjd över allt fömuft?
 Vem äger lösenorden.
 flöjtvisans dolda te
 Vem spelar på j
 för djur och v

förser den
 install?
 øetesängar
 dagens kvalm
 över bland drängar
 jordisk halm?

Allegro moderato

II oboe 8'

*) Efter orden "Det är en grekisk saga ..." i recitationen till denna sats spelas takt 1–10 enstämmigt. Sedan reciteras resten av texten från "Vem spelar på en pipa". Därefter spelas satsen i sin helhet genom att man på nytt startar i takt 1 och fortsätter som noterat.
 After the words "It is a Grecian fable ..." in the recitation; play the melody in the bars 1–10. Then the recitation continues with "Who plays upon a pipe". After the recitation; play the whole movement from bar 1.

12 Kör *mf*

Vem spe - lar på en

- oboe, +fl 8', 4'

17

22

3.

oboe

fl 8' 3

subb 16', fl 8'

5

9

13

98

II: fl 8', fl 4' (+ ev. oboe 8')

I: fl 8'

p: fl 16', 8'

kpl: I/II, I/p

4.

Alla marcia

Kör T

Alla marcia

nel - se

II *pp*

sir

I *mf*

pp

mf

4

Recitation

V.

Husbanden må vi prisa säll,
Tessaliens monark.
När han står upp vid hanegäll,
är han på helgad mark.

Ty den, som bland hans drängar bor
och äter deras mat,
är solens herre, månens bror
och stjärnornas kamrat.

VI.

Vad faller över träden
för silverglans
vid pipans bröllopskväden
och djurens dans?

Vad är det för ett rike
han kommer från,
han som ej är vår like,
men blott ett län?

Erinrar han sig, *f'*
vid äng och v' en
värld s' en
en glör

F

Andantino quasi allegretto

5.

I: fl 8'
 II: oboe 8', fl 8'
 p: subb 16', fl 8' + kpl I/p

6.

Andante

The musical score consists of several staves of music. At the top, there are three staves: the first for Flute (I), the second for Oboe (II), and the third for Bassoon (p). The flute and bassoon play sustained notes, while the oboe provides harmonic support. The middle section features a soprano vocal part with lyrics: "Tror du, att få - ren skul - le". The bassoon continues its rhythmic pattern. The bottom section includes a piano staff and a bassoon staff, with the bassoon taking a prominent melodic role. Various dynamics and performance instructions like "Baryton" and "joe, + fl 4'" are included. The score concludes with a final instruction "+ oboe + kpl II/I" and a return to the bassoon's rhythmic pattern.